

Ο συγγραφέας Αντρέα Καμιλέρι

Η απαγωγή, το έγκλημα, η κτητικότητα

Στο μυθιστόρημά του ο **Αντρέα Καμιλέρι** προσπαθεί να δείξει πως συχνά τα φαινόμενα απατούν

ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Από το εξωτερικό μάς έρχονται αρκετά αστυνομικά μυθιστορήματα, τα οποία συνήθως αντιγράφουν το ένα το άλλο. Ο κάθε συγγραφέας ετοιμάζει στο «εργαστήριό» του ένα λογοτεχνικό μείγμα μυστηρίου και εγκλημάτων, στοχεύοντας στις πωλήσεις – αν πετύχει η συνταγή, το βιβλίο γίνεται ευπώλητο και μπορεί να μεταφερθεί στον κινηματογράφο, αυξάνοντας τα εισοδήματά του. Αυτή η διαπίστωση ισχύει και στην περίπτωση των ιταλών συγγραφέων, εκ των οποίων λίγοι, πολύ λίγοι, μεταφράζονται στην Ελλάδα. Η Ιταλία όμως διαθέτει έναν από τους σημαντικότερους συγγραφείς αστυνομικών ιστοριών, τον αειθαλή Αντρέα Καμιλέρι που τα βιβλία του, μολονότι έχουν τον ίδιο ήρωα, τον συμπαθή αστυνόμο Μονταλμπάνο, και επομένως είναι φυσικό κάθε φορά να κάνουν τον αναγνώστη να νιώθει πως την ιστορία την έχει ξαναδιαβάσει, όλα διαθέτουν γοητεία. Αυτό είναι κάτι που προέρχεται από το προσωπικό λογοτεχνικό στυλ του δημιουργού. Λοιπόν, *Ο χορός των παρεξηγήσεων*, όπου πρωταγωνιστεί πάλι ο αστυνόμος με την ομάδα του, τους συναδέλφους του στο αστυνομικό τμήμα της Βιγκάτα στη Σικελία, ασκεί την ίδια γοητεία με τα υπόλοιπα.

Εδώ, η μέρα του αστυνόμου Μονταλμπάνο δεν αρχίζει καλά: τον ξυπνάει τα χαράματα μια μύγα κι αναγκάζεται να τη σκοτώσει. Ωστόσο, οι μύγες ήταν δύο, μια θώα και μια ένοχη, κι αυτός μπορεί να σκότωσε την θώα από παρεξήγηση. Κι έπειτα βγαίνει από το σπίτι του να χωρίσει δύο άνδρες που τσακώνονταν, τρώγοντας μερικές ξυλιές. Στη συνέχεια επιχειρεί να εξιχνιάσει τις απαγωγές δύο νέων γυναικών, υπαλλήλων τραπεζής, που αφέθηκαν ελεύθερες χωρίς να πάθουν το παραμικρό, και ενός μαγαζάτορα, κάποιου Μαρτσέλο Ντι Κάρλο, λάτρη των γυναικών. Ποι-

ος κρύβεται πίσω από τις εξαφανίσεις; Κάποιος τρελός ή κάποιος σεξομανής; Φαίνεται όμως πως δεν έγιναν με σκοπό τη σεξουαλική κακοποίηση. Μήπως είναι δουλειά της Μαφίας, η οποία είναι πανταχού παρούσα;

Σε ένα άλμπουμ του εξαφανισμένου ανευρίσκονται φωτογραφίες γυναικών, προφανώς φιλενάδων του, αρκετές γυμνές. Ένα στοιχείο που καθορίζει τις έρευνες είναι η ανάγκη του Ντι Κάρλο για χρήματα, καθώς οι δουλειές στο μαγαζί του δεν πήγαιναν καλά και ταυτόχρονα του είχαν ζητήσει διπλάσια ποσά για την προστασία που του παρείχαν οι μαφιόζοι. Και ύστερα γίνεται η απαγωγή της φιλενάδας του Ντι Κάρλο, ενώ αργότερα δολοφονείται και ο ίδιος ο μαγαζάτορας.

Ο αστυνόμος βρίσκεται σε σύγχυση, το μυαλό του λόγω της ηλικίας δυσκολεύεται να βγάλει τα σωστά νοή-

ματα για τα συμβάντα. Ίσως ήρθε η ώρα, σκέφτεται, να αποτραβηχτεί από την υπηρεσία. Ωστόσο, επιμένει, ψάχνει, ανακρίνει, όπως πάντα, άλλωστε. Βάζει σε τάξη τις πληροφορίες και τα στοιχεία που έχει συλλέξει και φτάνει στα σωστά συμπεράσματα. Στο τέλος καταλαβαίνει πως οι ενδείξεις δεν είναι αρκετές και επιπλέον ενίοτε περιπλέκουν τα πράγματα. Αυτό θέλει να πει στο συγκεκριμένο μυθιστόρημά του ο Καμιλέρι: προσπαθεί να δείξει πως συχνά τα φαινόμενα απατούν. Εντάξει, η μαφία είναι πανταχού παρούσα, οι Αρχές (αστυνομία και караμπινιέροι) δεν μπο-

ANTREA KAMILERI Ο χορός των παρεξηγήσεων

Μετάφραση
Φωτεινή Ζερβού.
Εκδόσεις Πατάκη,
2017, σελ. 308,
τιμή 11,10 ευρώ

ρούν να κάνουν τίποτα για περιορίσουν ή να εξαφανίσουν το οξύ και διαρκές φαινόμενο της προστασίας, αφού το χρήμα ρέει και διαφθείρει συνειδήσεις, μα ο συγγραφέας ενδιαφέρεται βασικά για τα ανθρώπινα αισθήματα και τα πάθη. Έτσι, στην ιστορία έχουμε να κάνουμε με τη φιλία μεταξύ ανδρών, με την προδοσία μιας γυναίκας και, κυρίως, με το μίσος που νιώθει κάποιος όταν χάνει τον άνθρωπο που αγαπά ή που τον έχει ανάγκη ή που τον θεωρεί κτήμα του.

